

ประวัติย่อ

คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

ชาติภูมิ :

คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
เกิดเมื่อวันขึ้น ๑๐ ค่ำ เดือนยี่ ปีระกา (ตรงกับวันที่ ๒๐
มกราคม) พุทธศักราช ๒๔๕๒ ในครอบครัวชาวนา ที่อำเภอ
นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เป็นลูกคนที่ ๕ ในจำนวน ๙ คน
ของพ่อพลอย และแม่พัน ขนนกยูง

ชีวิตในวัยเด็ก :

คุณยายเป็นคนอดทน และขยันขันแข็งมาก ทั้งช่วย พ่อ
แม่ดูแลงานบ้าน และเป็นเรี่ยวแรงหลักในการทำนา

จากบ้าน :

ในราวปี พ.ศ. ๒๔๗๘ เมื่อคุณยายอายุ ๒๖ ปี ท่าน
ตัดสินใจออกจากบ้านเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อหาช่องทาง

คำสอนของยาย

ไปฝึกสมาธิที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพราะต้องการตามไป
ขอขมาพ่อที่ล่วงลับไปแล้ว จะได้พ้นจากสิ่งที่พ่อเคยแข่งไว้
ตั้งแต่คุณยายยังเป็นเด็กว่า ให้หูหนวก ๕๐๐ ชาติ

พบครูคนแรก :

คุณยายได้พบและฝึกสมาธิกับคุณยายทองสุข
ลำแดงปั้น ซึ่งเป็นครูสอนสมาธิจากวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
จนได้เข้าถึงพระธรรมกาย แล้วอาศัยวิชชาธรรมกายตาม
หาพ่อ ได้ขอขมาพ่อดังที่ตั้งใจ และช่วยพ่อให้ขึ้นจากนรก
ได้

พบหลวงพ่อดปากน้ำ :

ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๘๑ เมื่อคุณยายอายุ ๒๙ ปี คุณยายทองสุกพาคุณยายไปกราบพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อดปากน้ำ ภาชีเจริญ) เมื่อหลวงพ่อดปากน้ำพบคุณยายครั้งแรก ท่านก็รับคุณยายเป็นศิษย์และให้เข้าไปศึกษาวิชาธรรมกายชั้นสูงในโรงงานทำวิชาทันที

ศึกษาวิชาธรรมกาย :

ด้วยความวิริยะอุตสาหะ และความเป็นคนทำอะไรทำจริงของคุณยาย ทำให้ท่านศึกษาวิชาธรรมกายได้อย่างรวดเร็วและเชี่ยวชาญยิ่ง จนได้รับความไว้วางใจให้เป็นหัวหน้าเวรในการทำวิชา และได้รับคำชมจากหลวงพ่อดปากน้ำว่า “ลูกจันทร์นี้ หนึ่งไม่มีสอง”

สานต่อปณิธาน :

ตั้งแต่เข้ามาอยู่ที่วัดปากน้ำ คุณยายทำวิชาอยู่โรงงานทำวิชากับหลวงพ่อดำปากน้ำมาตลอด จนกระทั่งเมื่อหลวงพ่อดำปากน้ำใกล้จะมรณภาพ ท่านได้มีคำสั่งสุดท้ายให้ศิษย์ทุกคนช่วยกันเผยแผ่วิชชาธรรมกายของพระพุทธองค์ไปให้ทั่วโลก คุณยายจึงตั้งใจอบรมสั่งสอนธรรมปฏิบัติวิชาธรรมกายแก่ศิษยานุศิษย์อย่างเต็มที่ตลอดมาด้วยความเคารพในคำสั่งของครูบาอาจารย์

พบศิษย์เอก :

ปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อดำมชโย) เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย ซึ่งในขณะนั้นจบการศึกษาจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มาฝึกธรรมปฏิบัติกับคุณยายอย่างต่อเนื่อง ท่านเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงและรักการปฏิบัติธรรมมาก ทั้งยังมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีเยี่ยม คุณยายจึงถ่ายทอดวิชาธรรมกายที่ศึกษามาจากหลวงพ่อดำปากน้ำให้แก่ท่านอย่างเต็มที่

เมื่อเข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน และได้รับความสุขจากการปฏิบัติธรรม ท่านก็ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นได้รับความสุขอย่างนั้นบ้าง จึงไปชักชวนเพื่อน ๆ นิสิตทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง

คำสอนของยาย

ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน มาปฏิบัติธรรมกับคุณยายเพิ่ม
จำนวนมากขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ คุณยายและเหล่าศิษยานุศิษย์ได้
รวบรวมปัจจัยสร้าง “บ้านธรรมประสิทธิ์” ซึ่งเป็นบ้าน
หลังเล็ก ๆ ในบริเวณวัดปากน้ำ มีเนื้อที่มากขึ้นกว่าบ้าน
หลังเดิม เพื่อรองรับผู้มาปฏิบัติธรรมที่เพิ่มขึ้น

สร้างวัดพระธรรมกาย :

ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เมื่อคุณยายอายุ ๖๑ ปี หลังจาก
หลวงพ่อรัญมชโยบวชแล้ว มีคนมาปฏิบัติธรรมเพิ่ม
มากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บ้านธรรมประสิทธิ์ไม่สามารถ
รองรับผู้มาปฏิบัติธรรมได้ทั้งหมด คุณยายจึงได้รวบรวม

คำสอนของยาย

คณะศิษย์มาสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งใหม่ ให้ชื่อว่า “ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม” ซึ่งในภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วัดพระธรรมกาย”

ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อการสร้างกุฏิที่พัก และศาลาปฏิบัติธรรมสำเร็จไปเป็นส่วนมากแล้ว คุณยายได้พาคณะศิษย์ย้ายจากบ้านธรรมประสิทธิ์ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มาอยู่ที่วัดพระธรรมกาย

ท่านทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา ในการสร้างวัดเป็นอย่างมาก เป็นทั้งที่ปรึกษา และเป็นศูนย์รวมใจให้แก่หมู่คณะทุกคน ให้ทำงานสร้างบารมีร่วมกันอย่างมีความสุข

คำสอนของยาย

นอกจากนี้คุณยายยังวางกฎระเบียบ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ภายในวัดอย่างรัดกุมตั้งแต่ต้น ทั้งยังคอยช่วยเหลือเรื่องความเป็นอยู่ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของงานทุกอย่าง

ในงานละเอียด คุณยายยังต้องนั่งสมาธิช่วยแก้ไขทุกข์ของเพื่อนมนุษย์ กลั่นแกล้งที่ไม่ดีให้หมดไปจากหมู่คณะ และนั่งสมาธิตามสมบัติมาเพื่อใช้สร้างวัด นับเป็นภาระหน้าที่ที่หนักมาก จนคุณยายล้มป่วยอย่างหนัก แต่ด้วย

ปณิธานอันแน่วแน่ที่จะเผยแผ่วิชชาธรรมกายตามคำสั่ง
ของหลวงพ่อดาวพิกุลน้ำ ทุกคนก็ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างวัด
จนสำเร็จในราวปี พ.ศ. ๒๕๒๖

สร้างแม่พิมพ์ที่ดี :

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ยังอยู่วัดปากน้ำจน
ได้ มาสร้างวัดพระธรรมกาย คุณยายได้ปลูกฝังหมู่คณะยุค
บุกเบิกสร้างวัด ให้รักบุญ รักการสร้างความดี โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งให้รักการปฏิบัติธรรม และหมั่นฝึกฝนตนเองให้
เข้าถึงพระรัตนตรัยภายใน อันเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง
และจะยังประโยชน์แก่ชาวโลกได้ในภายภาคหน้า

นอกจากนั้น คุณยายยังเมตตาอบรมสั่งสอนศิษย์ทุกคน
ให้รู้จักการครองตน อยู่ในเส้นทางการสร้างบารมีอย่างมั่นคง
มีความสุข และบริสุทธิ์บริบูรณ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป อีกทั้งยังได้
ให้คำแนะนำในงานหยาบต่าง ๆ ด้วย เช่น สอนการดูแล
ความสะอาดเสนาสนะ การใช้สมบัติพระศาสนาให้คุ้มค่า
และเกิดประโยชน์สูงสุด เป็นต้น

นับเป็นการสร้างแม่พิมพ์ที่ดีไว้เป็นแบบอย่างในพระ
พุทธศาสนา เพราะคณะผู้บุกเบิกสร้างวัดในยุคนั้น ต่างทยอย
บวชอุทิศชีวิตเป็นพระภิกษุ และให้การอบรมสร้างทายาท
ทางธรรมที่สมบูรณ์แบบ เพื่อเผยแผ่ธรรมะขององค์สมเด็จพระ

คำสอนของยาย

พระลัทธิมาลัทธิพุทธเจ้าต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสาย จนถึงปัจจุบัน

ขยายพื้นที่สร้างวัด :

ภารกิจสำคัญที่หลวงพ่อรัทธิมาลัทธิ คุณยาย และหมู่คณะ รุ่งบุกเบิกได้ทำตลอดมาตั้งแต่แรกเริ่มควบคู่กับการสร้างวัด คือ การอบรมสั่งสอนปลูกฝังศีลธรรม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้แก่เยาวชน และประชาชนทั่วไป

เมื่ออบรมปลูกฝังศีลธรรมมากเข้า ผู้เข้าอบรมต่างเห็นคุณค่าของธรรมะด้วยตนเอง จึงชักชวนญาติมิตรมาปฏิบัติธรรมเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งพื้นที่ ๑๙๖ ไร่ไม่เพียงพอที่จะ

คำสอนของยาย

รองรับ จึงต้องขยายพื้นที่สร้างวัดออกมาอีก ๒,๐๐๐ ไร่ และยังได้สร้างปูชนียสถานที่สำคัญ คือ มหาธรรมกายเจดีย์ สภาธรรมกายสากล และมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี เพื่อเป็นศูนย์รวมใจและเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมที่สามารถรองรับผู้มาปฏิบัติธรรมจำนวนมากที่หลั่งไหลมาอย่างไม่ขาดสาย

ปัจจุบัน วัดพระธรรมกายปรากฏเด่น สง่างามบนผืนแผ่นดินนี้ เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนิกชนทั่วประเทศ และยังเป็นศูนย์รวมการปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาสำหรับชาวพุทธทั่วโลกอีกด้วย

ทั้งนี้ด้วยการนำของพระเดชพระคุณพระราชภาวนาวิสุทธี (หลวงพ่อัมมชโย) และด้วยความร่วมแรงร่วมใจของคณะพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา และสาธุชนผู้ใญ่บุญทุกท่าน โดยมีบุคคลสำคัญยิ่งที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งมวลของวัดพระธรรมกาย คือ

คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง